

25/11/2020

Πρόταση (του Θεωρήματος 2): Αν (X, d) είναι συμπαγής μετρικός χώρος και $f: (X, d) \rightarrow \mathbb{R}$ συνεχής, τότε η f είναι φραγμένη.

Θεώρημα 3: Αν $f: (X, d) \rightarrow (Y, \rho)$ είναι συνεχής και (X, d) είναι συμπαγής μ.χ., τότε η f είναι ομοιόμορφα συνεχής.

Ορισμός: Απόσταση σημείου x από το σύνολο E ($x \in X, E \subseteq X$):

$$d(x, E) = \inf \{ d(x, y) : y \in E \}.$$

Π.χ. $d(0, (0, 1)) = 0$, αλλά $0 \notin (0, 1)$.

Παρατήρηση: Αν $x \in E \iff d(x, E) = 0$.

Πρόταση 1: Έστω $E \subseteq X$ συμπαγές έστω $x \in X$.

Τότε, $\exists y \in E$ τ.ω. $d(x, y) = d(x, E)$. Επίσης, αν E κλειστό και $d(x, E) = 0 \iff x \in E$.

Απόδειξη:

Για $\varepsilon = \frac{1}{n}$, $\exists y_n \in E$, τ.ω. :

$$d(x, E) \leq d(x, y_n) < d(x, E) + \frac{1}{n}$$

$$\Rightarrow d(x, y_n) \rightarrow d(x, E)$$

• Αν E κλειστό και $d(x, E) = 0$, δείξαμε
 ότι $\exists \{y_n\} \subseteq E$, τ.ω. $y_n \rightarrow x \Rightarrow$
 (Εκκυστό) $x \in E$

• Αν E συμπαγές, τότε $\exists \{y_n\} \subseteq E$, τ.ω.
 $d(x, y_n) \rightarrow d(x, E)$. Επειδή E συμπαγές,
 \exists υπακολουθία $\{y_{k_n}\}$ της $\{y_n\}$ και $y \in E$ τ.ω.
 $y_{k_n} \rightarrow y \Rightarrow \lim d(x, y_{k_n}) = d(x, E)$,

άρα $d(x, y) = d(x, E)$. \square

Πρόταση 2: Έστω $E \subseteq X$, $E \neq \emptyset$. Τότε η
 συνάρτηση $f: X \rightarrow \mathbb{R}$ με τύπο $f(x) = d(x, E)$
 είναι ομοιόμορφα συνεχής.

Απόδειξη: Έστω $\varepsilon > 0$. Έστω $x, y \in X$,
 με $d(x, y) < \frac{\varepsilon}{2}$. Τότε, $\exists a, b \in E$, τ.ω.

$$d(x, a) < d(x, E) + \varepsilon/2,$$

$$d(y, b) < d(y, E) + \varepsilon/2.$$

$$\Rightarrow d(y, E) \leq d(y, a) \leq d(y, x) + d(x, a)$$

$$< \varepsilon/2 + d(x, E) + \varepsilon/2 \\ = d(x, E) + \varepsilon$$

$$\Rightarrow d(y, E) - d(x, E) < \varepsilon$$

$$\Rightarrow f(y) - f(x) < \varepsilon$$

• Ομοίως, $f(x) - f(y) < \varepsilon$
 Αντ. $|f(x) - f(y)| < \varepsilon, \forall x, y \in X, \mu \varepsilon$
 $d(x, y) < \delta$, όπου $\delta = \varepsilon/2$.

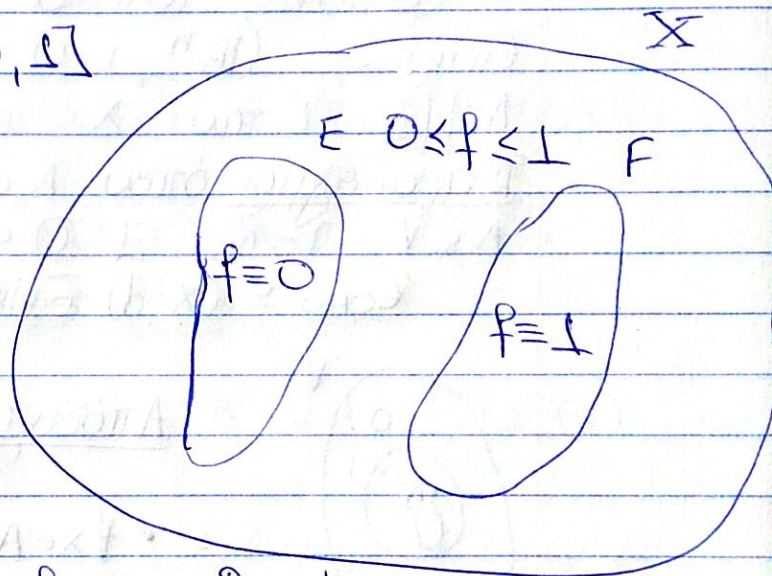
Αντ. f ομ. συνεχής. \square

Θεώρημα (Λήμμα του Urysohn): Έστω (X, d)
 μ.χ. και E, F κλειστά υποσύνολα του X , τ.ω.
 $E \cap F = \emptyset$. Τότε, $\exists f: X \rightarrow \mathbb{R}$ συνεχής, με τις
 εξής ιδιότητες:

i) $f(X) \subseteq [0, 1]$

ii) $f|_E \equiv 0$

iii) $f|_F \equiv 1$

Απόδειξη:

Ορίζουμε $f: X \rightarrow \mathbb{R}$, με
 τύπο $f(x) = \frac{d(x, E)}{d(x, E) + d(x, F)}$.

• $d(x, E) + d(x, F) > 0, \forall x \in X$

Πρώτα, αν $x \in E \xrightarrow[\text{Εκτός}]{\text{Περίεσο}}$ $x \notin F \xrightarrow{\text{Περίεσο}}$ $d(x, F) > 0$.

αν $x \notin E \xrightarrow[\text{Εκτός}]{\text{Περίεσο}}$ $d(x, E) > 0$.

• Το ότι ισχύουν οι ιδιότητες (i) - (iii) είναι
 τετριμένο. \square

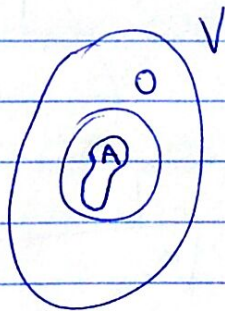
Ορισμός 1: Έστω $f: X \rightarrow \mathbb{R}$. Φορέας της f : $\text{supp}(f) = \{x \in X: f(x) \neq 0\}$.
 \hookrightarrow support

Ορισμός 2: (X, d) τοπικά συμπαγής, αν $\forall x \in X \exists r_x > 0$, τ.ω. $B(x, r_x)$ συμπαγές σύνολο.

Π.χ. Έστω (X, d) , X μη κενό σύνολο, d η διακριτή μετρική στο X , τότε $B(x, 1/2) = \{x\} \Rightarrow B(x, 1/2)$ συμπαγής. Άρα (X, d) τοπικά συμπαγής.

Επίσης, $(\mathbb{R}^n, 1 \cdot 1)$ τοπικά συμπαγής.

Λήμμα: Έστω X τοπικά συμπαγής π.χ., $A, V \subseteq X$ όπου A συμπαγές, V ανοικτό, τ.ω. $A \subseteq V$. Τότε $\exists O \subseteq X$ ανοικτό, τ.ω. $A \subseteq O \subseteq \bar{O} \subseteq V$ και \bar{O} συμπαγές.

Απόδειξη:

• $\forall x \in A, \exists r_x > 0$, τ.ω. $\overline{B(x, r_x)}$ συμπαγές.

• $\forall x \in A \Rightarrow x \in V$ $\xrightarrow{\text{ανοικτό}}$

$\exists r_x'' > 0$, τ.ω. $B(x, r_x'') \subseteq V$.

• Για $x \in A$, θέτουμε $r_x := \min \{r_x', r_x''\}$.

Τότε $\overline{B(x, r_x)} \subseteq \overline{B(x, r_x')}$ $\xrightarrow{\text{Πορισμός του προηγ. παθήματος}}$

$\overline{B(x, r_x)}$ συμπαγές.

- Έστω $\{x_n\} \subseteq B(x, r_x)$, τ.ω. $x_n \rightarrow y$, για κάποιο $y \in X$. Τότε:

$$d(x_n, x) < \frac{r_x''}{2} \Rightarrow d(y, x) \leq d(x_n, x) + d(x_n, y)$$

$$< \frac{r_x''}{2} + d(x_n, y) \rightarrow \frac{r_x''}{2} + 0 = \frac{r_x''}{2}$$

$$\Rightarrow d(y, x) \leq \frac{r_x''}{2} < r_x'' \Rightarrow$$

$$y \in B(x, \frac{r_x''}{2}) \subseteq V$$

- Άρα, τελικά $\overline{B(x, r_x)} \subseteq V, \forall x \in A$.

- Η οικογένεια $\{B(x, r_x) : x \in A\}$ είναι ανοικτή κάλυψη του A . $\xRightarrow{\text{Ασυμπτές}}$

$$\exists x_1, \dots, x_n \in A, \text{ τ.ω. } A \subseteq \bigcup_{i=1}^n B(x_i, r_{x_i})$$

$$=: \emptyset$$

$$\text{Όπως, (κάποια ασκ. φ2)} \quad \overline{A} = \bigcup_{i=1}^n \overline{B(x_i, r_{x_i})} \text{ και}$$

$\overline{A} \subseteq V$ και \overline{A} συμπαγές (πεπερασμένη ένωση συμπαγών είναι συμπαγές σύνολο). \square

Θεώρημα: (Διαφορισμός της μονάδας) Έστω (X, d) τοπικά συμπαγής μ - X . $A \subseteq X$ συμπαγής και V_1, \dots, V_n ανοικτά σύνολα, τ.ω. $A \subseteq V_1 \cup \dots \cup V_n$. Τότε, $\exists f_i : X \rightarrow \mathbb{R}$ συνεχής, $i=1, \dots, n$ τ.ω.

$$(i) \quad 0 \leq f_i(x) \leq 1, \quad \forall x \in X, \quad i=1, \dots, n.$$

(ii) $\text{supp}(f_i) \subseteq V_i$ και $\text{supp}(f_i)$ συμπαγές,
 $i=1, \dots, n$

(iii) $\sum_{i=1}^n f_i \equiv 1$.

Απόδειξη : • Έστω $x \in A$. Τότε,
 $\exists i \in \{1, \dots, n\}$, τ.ω. $x \in V_i$.

Αφού $\{x\}$ συμπαγές (πρηνή Λήμμα)
 $\exists U_x$ ανοικτό, τ.ω. $\overline{U_x} \ni x$,
 $\overline{U_x}$ συμπαγές και $\overline{U_x} \subseteq V_i$.

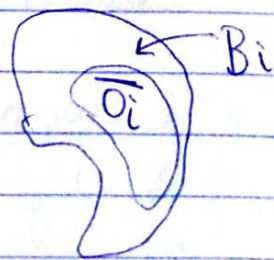
• Η οικογένεια $\{U_x : x \in A\}$ είναι ανοικτή
κάλυψη του A Ασυμπαγές $\exists x_1, \dots, x_m \in A$,
τ.ω. $A \subseteq \bigcup_{j=1}^m U_{x_j}$

Θέτουμε $O_i : \bigcup_{j \in \{1, \dots, m\}} U_{x_j}, i=1, \dots, n$.
 $\overline{U_{x_j}} \subseteq V_i$

Τότε, $\overline{O_i}$ συμπαγές, $\overline{O_i} \subseteq V_i$
και $A \subseteq \bigcup_{i=1}^n O_i$

• Έστω $i \in \{1, \dots, n\}$. Πρηνή Λήμμα \Rightarrow
 $\exists B_i$ ανοικτό, τ.ω. $\overline{O_i} \subseteq B_i \subseteq \overline{B_i} \subseteq V_i$.

• Έστω $i \in \{1, \dots, n\}$.
Επειδή, $B_i^c, \overline{O_i}$ είναι κλειστά
και γι' αυτό, Λήμμα Urysohn \Rightarrow
 $\exists g_i : X \rightarrow [0, 1]$, συνεχής,
τ.ω. $g_i|_{\overline{O_i}} \equiv 1$, $g_i|_{B_i^c} \equiv 0$.

• Ομοίως, $\exists h : X \rightarrow [0, 1]$, συνεχής, τ.ω.

$$h|_A \equiv 1, \quad h|_{\left(\bigcup_{i=1}^n O_i\right)^c} \equiv 0.$$

• Θέτουμε $f_i := \frac{g_i}{(1-h) + \sum_{i=1}^n g_i}$.

• Ο παρανομομορφισμός είναι θετικός, αφού όλες οι ποσότητες είναι ≥ 0 & αν $1-h(x) = 0$.
 $\Rightarrow x \notin \left(\bigcup_{i=1}^n O_i\right)^c \Rightarrow \exists i \in \{1, \dots, n\}, \tau. \omega.$

$$x \in O_i \subseteq \overline{O_i} \Rightarrow g_i(x) = 1 > 0.$$

Επίσης, $0 \leq f_i(x) \leq 1, \forall x \in X, \forall i \in \{1, \dots, n\}$

Επίσης, $\text{supp}(f_i) = \text{supp}(g_i) \subseteq B_i$, συμπαγές.

Άρα, $\text{supp}(f_i)$ συμπαγές, $i=1, \dots, n$.

Τέλος, $(1-h)|_A \equiv 0 \Rightarrow \sum_{i=1}^n f_i(x) = 1, \forall x \in A. \square$

(για προσ. 1) Παράδειγμα: Έστω $(X, d) = ([-1, 0] \cup (0, 1], 1 \cdot | \cdot |)$
 $E = (0, 1]$.

Τότε $E = [0, 1] \cap X \Rightarrow$

E κλειστό στον X .

• $d(-1, E) = 1$, αλλά $\nexists y \in E, \tau. \omega.$

$d(y, x) = 1.$

Χώροι Πραγματικών Συναρτήσεων.

Παράδειγματα: Έστω (X, d) μ.χ.

• $F(X) := \{ f : X \rightarrow \mathbb{R} \mid f \text{ συναρτησιμότητα} \}$

• $B(X) := \{ f : X \rightarrow \mathbb{R} \mid f \text{ φραγμένη} \}.$

$$C(X) := \{f: X \rightarrow \mathbb{R} \mid f \text{ συνεχής}\}.$$

Οι $F(X), B(X), C(X)$ εφοδιασμένοι με τις συνήθεις πράξεις $+$ (αθροισμα συναρτήσεων) και \cdot (βαθμωτό γινόμενο, δηλ. πολλαπλασιασμός συνάρτησης με αριθμό) γίνονται πραγματικοί γραμμικοί χώροι.

Συμβολισμός: Έστω $f, g \in F(X)$. Ορίζουμε $(f \vee g): X \rightarrow \mathbb{R}$, με τύπο $(f \vee g)(x) = \max\{f(x), g(x)\}$.
 $(f \wedge g)(x) = \min\{f(x), g(x)\}$

Ορισμός: Έστω \mathcal{A} ένας γραμμικός υπόχωρος του $F(X)$ ($\mathcal{A}, +, \cdot$) είναι γραμμικός χώρος $\iff \forall f, g \in \mathcal{A}, \forall \lambda, \mu \in \mathbb{R}$, ισχύει $\lambda f + \mu g \in \mathcal{A}$.

Ο \mathcal{A} ονομάζεται χώρος συναρτήσεων, αν $\forall f, g \in \mathcal{A}, f \vee g, f \wedge g \in \mathcal{A}$.

Π.χ.: $\mathcal{A} = \left\{ P(x): P(x) \text{ πολυώνυμο μιας μεταβλητής βαθμού } \leq n \right\}$

Τότε \mathcal{A} γρ. υπόχωρος του $F(\mathbb{R})$, αλλά δεν είναι χώρος συναρτήσεων.

Όπως, $F(X), B(X), C(X)$ είναι χώροι συναρτήσεων.

Πρόταση: Έστω \mathcal{A} ένας γραμμικός υπόχωρος του $F(X)$. Τα ακόλουθα είναι ισοδύναμα:

(i) $f + g \in \mathcal{A}$, $\forall f, g \in \mathcal{A}$

(ii) $f \cdot g \in \mathcal{A}$, $\forall f, g \in \mathcal{A}$

(iii) $|f| \in \mathcal{A}$, $\forall f \in \mathcal{A}$.

Απόδειξη (i) \Rightarrow (ii) $f + g + f + g = f + g$

(i) \Rightarrow (iii) $\forall f \in \mathcal{A}$, ισχύει $|f| = (f \vee 0) +$

$((-f) \vee 0)$ $0, f, -f \in \mathcal{A}$ $|f| \in \mathcal{A}$.

(iii) \Rightarrow (i) $f + g = \frac{f + g + |f - g|}{2}$, $\forall f, g \in \mathcal{A}$. \square

Ορισμός: Έστω \mathcal{A} γραμμικός υπόχωρος του $F(X)$. Για $f \in \mathcal{A}$, ορίζουμε:

$$\|f\|_{\infty} := \sup \{|f(x)| : x \in X\}$$

Πρόταση: Αν $\mathcal{A} \subseteq B(X)$, τότε η συνάρτηση $\|\cdot\|_{\infty} : \mathcal{A} \rightarrow \mathbb{R}$ είναι μια νόρμα (που ονομάζεται ομοιομορφική ή sup-νόρμα στον \mathcal{A}).

Απόδειξη: Προφανώς, $\|f\|_{\infty} \geq 0$, με ισότητα αν-ν $f \equiv 0$. Επίσης, $\| \lambda \cdot f \|_{\infty} = |\lambda| \cdot \|f\|_{\infty}$, $\forall \lambda \in \mathbb{R}$, $\forall f \in \mathcal{A}$. Επίσης, $\forall f, g \in \mathcal{A}$, έχουμε $\|f + g\|_{\infty} = \sup_{x \in X} |f(x) + g(x)| \leq$

$$\leq \sup_{x \in X} (|f(x)| + |g(x)|)$$

$$\leq \sup_{x \in X} |f(x)| + \sup_{x \in X} |g(x)| = \|f\|_{\infty} + \|g\|_{\infty} \quad \square$$

Παραδείγματα: $(B(X), \|\cdot\|_{\infty})$ είναι χώρος με νόρμα. Επίσης, αν X συμπαγής, τότε $C(X) \subseteq B(X) \implies (C(X), \|\cdot\|_{\infty})$

είναι χώρος με νόρμα.

Αν ο X δεν είναι συμπαγής, τότε η $\|\cdot\|_{\infty}$ δεν είναι εν γένει νόρμα στον $C(X)$, γιατί υπάρχουν $f: X \rightarrow \mathbb{R}$ συνεχείς και μη φραγμένες (όρα $\|f\|_{\infty} = \infty$).

Συμβολισμός: Έστω \mathcal{A} ένας γραμμικός υποχώρος του $B(X)$. Ορίζουμε D να είναι η μετρική που ερμηνεύεται από την ορισμένη νόρμα $\|\cdot\|_{\infty}$ στον X .

$$\Delta η). \quad D(f, g) = \|f - g\|_{\infty}, \quad f, g \in \mathcal{A}.$$